

Akta Nokturna

Periodiek Traktaat van Alternatieve Studentenvereniging Karpe Noktem
2e editie, 9e jaargang, Oktober 2012 - December 2012

Verbinding

INHOUD

**Dokter Stan en dokter
Dennis' sexrubriek**
Pagina 3

Thema: Verbinding

**Van A naar B - maar
dan met de trein**
Pagina 8

Junkie of kluizenaar?
Pagina 9

Een goede band
Pagina 10

Rubrieken

Commissiepraat
Pagina 12

Leden Doorgelicht
Pagina 13

COLOFON

Akta Nokturna is het
tweemaandelijks
ledenblad van
Alternatieve
Studentenvereniging
Karpe Noktem. Oude
Akta's vind je op de
website. Heb je kopij?
Mail dan naar [kopij@
karpenoktem.nl](mailto:kopij@karpenoktem.nl)

Hoofredactie
Susanne Geuze [SG]

Redactie
Carlien Alferink [CA]
Koen van den Bisen [KB]
Shane Bozelie [SB]
Marlies van der Burgh [MB]
Loesje Jacobs [LJ]
Els Lunding [EL]
Noëma Neijboer [NN]
Rik Sprenkels [RS]
Yurre Wieken [YW]
Friso Woudstra [FW]

Medewerkers
Stan Beekmans
Dennis Immers

Eindredactie
Carlien Alferink [CA]

Vormgeving
Paul van Leeuwen [PL]

Voorkant
Loesje Jacobs [LJ]

Redactieadres
[aktanokturna@
karpenoktem.nl](mailto:aktanokturna@karpenoktem.nl)

Proloog

Lieve leden,

Het collegejaar is alweer ruim een maand in volle gang. De bestuurswissel en de constitutieborrel zijn geweest, de dagen worden korter en daarmee is het tijd om ons voor te bereiden op de winter. En hoe kun je dat beter doen dan door samen knus in een hoekje te kruipen? Het thema van deze Akta is 'Verbinding' in de breedste zin van het woord. Met een nieuw collegejaar gaan we immers weer een boel nieuwe verbintenissen aan - of dat nu vriendschappen, studies, verenigingen of relaties zijn. Oh, en wat dacht je van de NS, onze verbinding met Hotel Mama en de rest van de wereld? Els schrijft er een kritisch stuk over dat voor velen vast herkenbaar is.

Karpe Noktem is natuurlijk de plek bij uitstek om je bestaande banden te versterken

onder het genot van een biertje, maar naast kletsen in de kelder van de Villa praten we inmiddels ook met z'n allen een hoop af op internet. Daarom vragen we in deze Akta aan een paar leden naar hun Facebookgebruik. Wie zijn de junkies? Naast interviews met leden laten we ook ons nieuwe bestuur aan het woord. Annemiek, Loesje, Carlien, Astrid en Peter stellen zich aan je voor en vertellen wat hun plannen zijn dit jaar. Maar ook een paar laatste woorden van bestuur 8 ontbreken niet; op pagina 15 kijkt Yurre terug op zijn jaar als secretaris.

Je kunt 'verbinding' natuurlijk een tikkeltje *dirty* opvatten, en wie anders dan Marlies schreef daar een mooi verhaal omheen. Blader gauw naar pagina 10 als je niet vies bent van een avontuur met een rauw randje. Raak je door het lezen van dit artikel een beetje

in de war, dan is het wellicht tijd om onze doktoren Stan en Dennis te raadplegen - zie pagina 3 voor meer informatie. ;-). Voor de wat onschuldiger lezers is er trouwens een prachtige lofzang van Friso. Hij vraagt zich af waarom we niet allemaal wat *aardiger* zijn voor ons bestuur - en volkomen terecht, volgens mij! Ik sluit me bij hem aan - laten we dit jaar met z'n allen eens stoppen met zeuren om wat er af en toe mis gaat. Ik vind dat we wederom een groep harde werkers hebben gevonden die voor ons door het vuur gaan - Karpe Noktem, *count your blessings!*

Goed, genoeg gepreek. Behalve themastukken hebben we ook deze Akta weer nieuwe rubrieken. Shane neemt vanaf nu naast Rik een plekje op het toneel als columnist. Zijn *Lichtpuntje* werpt een ander oog op de zaak. Ook

Yurre heeft z'n eigen plekje, maar dan als filmrecensent. Hij begint gelijk gewaagd met een stuk over *The Human Centipede*. Ik moet zeggen, ik werd er een beetje misselijk van - maar dat is misschien niet gek als je leest over wat men noemt de 'meest smerige film aller tijden'...

Tot slot: vergeet de enige echte **Karpe Noktem Quiz** niet! Voor nieuwe leden dé manier om onze vereniging beter te leren kennen, en voor de veteraan een kans om te pochen met je kennis en herinneringen (of misschien publiekelijk af te gaan om wat je niet meer weet... iemand nog een biertje?).

Al het bovenstaande dus - Aan nog een beetje meer. Wij hebben ons best gedaan, nu jij nog. Veel leesplezier!

[SG]

Nachtpost

Beste redactie,

Elk jaar, zo rond de introductie, word ik overvallen door een prangende vraag: wat is Karpe Noktem eigenlijk, waar staat ze voor? Voor wie is zij er? De term 'alternatief' wordt gehanteerd en gedrukt, maar is dat echt onze beste gooi naar een kernwoord of waarde?

Technisch gezien duidt het woord 'alternatief' op een andere optie waarvan de kwaliteit niet onder doet of zelfs beter is dan die van de norm. Het woord 'alternatief' valt voor jongeren echter

voor het eerst op de middelbare school en is eigenlijk een geuzennaam voor pubers die ervan overtuigd zijn eigen voorkeuren en stijl te ontwikkelen, terwijl de anderen dit vaak opvatten of ervaren als een poging om passief-agressief de groep af te wijzen. Het gevolg hiervan is dat voor de meerderheid van de Nijmeegse studenten het woord 'alternatief' nog steeds een negatieve lading heeft, is me opgevallen. T-shirts met daarop de tekst 'een goed alternatief' worden door de psyche dan ook makkelijk geïnterpreteerd als 'wat ik leuk vind keuren

ze kennelijk af', 'de rest is slecht', 'zij zijn anders dan ik', etc. Plaatsen we onszelf niet onnodig in de verdomhoek met dit kernwoord? Hoezo zijn we alternatief? 'Het normaal' - als zoiets al bestaat - heeft gewoon veel facetten.

Een positievere waarde van KN lijkt mij dan ook 'bewegingsvrijheid', of bijvoorbeeld 'vrije expressie', of wat dacht je van 'de meegroeierende ofwel flexibele vereniging'? KN wordt nu eenmaal elk jaar een beetje opnieuw uitgevonden - en dat is juist onze kracht. Uiteindelijk is

volgens mij het grootste verschil met andere verenigingen in Nijmegen dat bij KN de leden bepalen hoe de vereniging is - en niet andersom. Dat is positieve labeling en daar kunnen zowel wijzelf als de toekomstige stroom nieuwe leden de vruchten van plukken.

Vriendelijke groet, een vrij lid

Dokter Stan en dokter Dennis' sexrubriek

Iedereen heeft vragen over seksualiteit. Iedereen heeft vragen over intimiteiten, vragen over bevrediging van alle soorten en maten, vragen over alles wat goed of juist mis kan gaan terwijl het ene slijmvlies het andere streelt. Iedereen heeft vragen over zijn of haar lichaam, vragen over ons lichaam, over het lichaam van een dier. Iedereen? Neen. Niet Dokter Stan, noch Dokter Dennis. Wij stellen geen vragen, doch geven slechts antwoorden. Dus heb jij ook een brandende (seksueel getinte) vraag, mail hem dan naar sexrubriek@karpenoktem.nl, en wij staan voor je klaar. Vrij wijs, vrij vrij!

Geachte doktoren,

Over een tijdje is het weer zover: het Foute Feest van Karpe Noktem. Voor mij is dit feestje letterlijk een hoogtepunt van het jaar, want ik word ontzettend opgewonden van al die leden in rare pakjes. Toen er vorig jaar een club mensen in latex tenue de zaal betraden, hield ik het bijna niet meer. Om die reden ben ik momenteel een beetje huiverig om naar het feest te gaan. Ik wil beschamende situaties graag voorkomen, maar me tegelijkertijd geen leuke avond laten ontnemen. Wat kan ik doen om mijn libido te temmen?

Anoniempje

Weledel Anoniempje,

De mens is een lustig wezen. Soms is de mens daadwerkelijk 'geil'. Zo'n staat van seksuele opwindning kan een natuurlijke reactie zijn op fysieke prikkels op of rondom zenuwknoppunten, maar even goed op sociaal-culturele of ruimtelijke aspecten van de maatschappij. Zo worden sommige mensen net als jij waanzinnig 'geil' van hun vrienden en bekenden, zweetend en feestend en mogelijk in dronken toestand, omdat deze er met allerlei toeters en bellen zo belachelijk mogelijk proberen uit te zien. Natuurlijk hoeft je je daarvoor niet (extreem) te schamen. Foute Feesten zijn er immers zodat leden kunnen laten zien wat zij in huis hebben - of in huis

willen krijgen. Enfin, omdat wij je bezorgdheid over oncomfortabele zwellingen en/of lekkages toch kunnen begrijpen, hebben we ons hoofd gebogen over enkele stijlvolle manieren om je ontembare libido tot een onzichtbaar doch werkbaar attribuut te maken.

Als man kun je er bijvoorbeeld voor kiezen integraal om te springen met het foute thema, en je broekreliëf simpelweg deel maken van je outfit. Ga eens verkleed als potloodventer, als kinky neushoorn, of als sexy brandweerman - mét uitschuifbare laddertrap! Ook een out-of-bed look in pyjama wordt door zo'n welgevormde, onstuitbare homp vruchtbaarheid een stuk realistischer. Als je het echt safe wilt spelen, is de beste oplossing in (uit) onze ogen toch de klassieke Nieuw-Guineese 'holim', of peniskoker, die bedekkend accentueert.

Vrouwen daarentegen, hoeven zich slechts te bekommeren om hun sanitaire voorzieningen. Zij kunnen overvloedig afvalwater via wat-tige, tijdelijke opvangbassins snel afvoeren naar het riool. De creatievere vrouw zou echter verkleed kunnen gaan als druppel-irrigatiesysteem - of als Niagarawaterval, als zij tot de enthousiaste klasse behoort. Onze persoonlijke favoriet, hoewel weinig verhullend, blijft voor de opgewonden vrouw toch wel de 'wetsuit'. See you at the party!

Dr. Stan & Dr. Dennis

Lieve dokter Stan en dokter Dennis,

Ik ben geen meisje met veel problemen, maar toen ik op het Eindgala de Zomer-Akta open sloeg, ging mijn hart toch plots tekeer. Bijna schaamde ik me ervoor het te zeggen, maar na jullie aanmoediging ('wij staan voor je klaar') besloot ik maar gewoon eerlijk te zijn. Hier komt mijn bekentenis: ik ben verliefd op jullie. De foto van jullie in witte jassen doet mijn bloed sneller stromen, en sinds ik hem zag hangt hij boven mijn bed. Eigenlijk denk ik de hele dag aan niets en niemand anders meer. Willen jullie alsjeblieft verkering met mij?

Een chick in de zevende hemel
Verliefde chick uit de zevende hemel,

Jouw opmerking over onze foto boven je bed was natuurlijk erg... ehm... bevestigend. Met eventuele spetters hadden wij tijdens het poseren inderdaad al rekening gehouden, zoals je ook nu weer kunt zien. Om vervolgens maar meteen een einde te maken aan je illusies, moeten we je helaas meedelen dat we om twee belangrijke redenen geen relatie met je kunnen beginnen.

Ten eerste getuigt het niet van veel professionaliteit om verkering te nemen met een van onze trouwe lezers. Dat heeft iets te maken met het misbruiken van machtsposities, ofzo. Ten tweede - en dit is best wel een beroepsgeheim - wonen wij gezamenlijk en knus in de diepste krochten van de HEL. En, zoals je weet, is een liefdesverhouding tussen engeltjes en duiveltjes officieel niet toegestaan, oeps!

Aan het eerste probleem valt helaas weinig veranderen, maar er zijn twee mogelijke oplossingen op het tweede probleem. Je kunt jezelf namelijk naar beneden laten vallen, zodat je bij ons kunt wonen. Je zou niet de eerste gevallen engel zijn, er donderen er wel meer met een noodvaart uit de lucht. Vliegtuigmotoren - meer zeggen wij hierover niet. Mocht je daarin geen serieus interesse hebben, dan kun je altijd nog genoeg nemen met het (gratis) bevredigen van onze vleselijke lusten. Er staat nergens in de Codex Gigas dat buiten-relationale harde ragseks tussen twee demonen en een engeltje verboden is... So lucky you! Hey, ken je het begrip 'tower bridge'? We hopen snel weer van je te horen!

Groetjes van de -13de verdieping van de onderwereld,

Dr. Stan en Dr. Dennis

PS. Omdat jouw versie van onze foto wel aan vervanging toe zal zijn: speciaal voor jou een nieuwe.

Bestuur 9 stelt zich voor...

Annemiek Arfman **Voorzitter**

Wie mij een beetje kent, verbaast zich er niet over dat ik weer eens aan het woord ben. Voor wie mij nog niet zo goed kent; mijn naam is Annemiek, 22 jaar, en ik heb het aankomende jaar de eer om voorzitter te zijn van onze gezellige vereniging. Zoals ik al aangaf ben ik een echte prater en voer ik graag goede gesprekken, bij voorkeur over kunst en cultuur, het onderwerp van mijn studie Algemene Cultuurwetenschappen. Binnen mijn opleiding heb ik me gespecialiseerd in het kunstbeleid en de muzikale infrastructuur. Naast het bezoeken van zoveel mogelijk

musea, concerten en theatervoorstellingen ben ik zelf ook regelmatig op het podium te vinden. Zingen is voor mij dan ook een hobby waarin ik alles kwijt kan. Na mijn bachelor te hebben gehaald, heb ik mijn opleiding even op pauze gezet om me te kunnen inzetten voor Karpe Noktem en niet alleen mijn stem laten horen, maar ook vooral te luisteren. Luisteren naar wat leden bezighoudt, wat men zoekt en vindt in Karpe Noktem, wat er moet blijven en wat er moet veranderen en vooral hoe we er met zijn allen een topjaar van kunnen maken! Daarnaast zal ik de kennis die ik in de afgelopen jaren binnen mijn studie heb opgedaan gebruiken en

uitbreiden door bij te dragen aan veel (live)muziek bij Karpe Noktem en het organiseren van toffe feesten en uiteenlopende (culturele) activiteiten.

Loesje Jacobs **Vice-voorzitter**

Lieve Aktalezers, het liefste zou ik nu, zoals jullie waarschijnlijk van mij gewend zijn, een van mijn tekeningen inleveren om deze ruimte in de Akta op te vullen. Ik vind het erg moeilijk om mezelf voor te stellen in een kort stukje tekst, maar ik zal mijn best doen. Ik ben Loesje, ik ben 21 jaar en vierdejaars student geneeskunde. De afgelopen drie jaar ben ik, naast mijn studie, actief bezig geweest bij Karpe

Noktem als tapper, tekenaar voor de Akta en hoofd van de GrafiCi. Ik heb hier ontzettend veel plezier aan beleefd en ik heb er veel van geleerd. Dit jaar zet ik mijn studie op een lager pitje om wat tijd vrij te maken voor Karpe Noktem en mijn functie als vicevoorzitter. Ik zal mij voornamelijk bezig houden met het onderhouden van contacten met zussen, Nijmeegse verenigingen en nog vele andere partijen. Daarnaast hoop ik dit jaar veel gave activiteiten neer te kunnen zetten, nog meer van mijn creativiteit kwijt te kunnen bij Karpe Noktem en jullie een heel mooi jaar te bezorgen! Ik heb in ieder geval heel veel zin

V.l.n.r.: Loesje Jacobs, Astrid van Roosmalen, Peter van der Veen, Annemiek Arfman, Carlien Alferink

in komend jaar. Ik denk dat ik er een hoop van ga leren.

Astrid van Roosmalen **Secretaris**

Er was eens... Hoi, ik ben... Zoals jullie allemaal weten... Zucht. Beginnetjes maken is moeilijk en zeker als het gaat om een stukje waarin ik mijzelf als persoon en bestuurslid voor wil stellen aan Karpe Noktem. Mijn functie is namelijk secretaris en aangezien dat met 'schrijven' te maken heeft, moet ik dat natuurlijk wel hier bewijzen. Als het om post, (leden) mails, notulen, ledenadministratie, de agenda, contracten of natuurlijk de beruchte spel- en typfouten gaat, moet je dus bij mij zijn. Zo. En nu een stukje over mij als persoon. Ik ben 22 jaar oud en tekenen, schrijven, squashen, dromen en films kijken zijn zo'n beetje de dingen waar ik mijn tijd mee vul als ik niet studeer of met Karpe Noktem bezig ben. Ik wil er dan ook maar meteen bij vertellen dat ik in Engeland geboren ben, in Duitsland en toen in Zeeuws-Vlaanderen heb gewoond. Dat ik Taalwetenschap heb gestudeerd, een bestuursjaar bij die

studievereniging (InTenS) heb gedaan en nu met mijn master Communicatiestudies bezig ben. Dat ik het afgelopen jaar commissiewerk heb gedaan voor de Akta, Grafici en Spelletscommissie en eigenlijk nog helemaal niet zo héél lang lid ben van Karpe Noktem, maar er wel super trots op ben dat ik er bij mag horen en zelfs in het bestuur mag zitten. Oh, en ik wil nog even de kans grijpen om een lekker standaard leus te kunnen gebruiken: op naar een mooi jaar!

Carlien Alferink **Penningmeester**

Hoi lieve leden. De meerderheid van jullie kent mij – hopelijk – al, maar toch even een kort voorstelstukje. Ik ben Carlien Alferink. Ik ben afgelopen mei 22 geworden, wat best naar is, want 22 is mijn ongeluksgetal. Het is dan ook geen toeval dat juist dit jaar de aarde zal vergaan, mijn geboorte heeft dat stiekem allemaal in gang gezet. Ik heb net mijn Bachelordiploma Engelse Taal en Cultuur binnengehaald, dus nu ben ik 'Carlien Alferink BA', wat redelijk schaapachtig klinkt. Ik ben er dit jaar achterkomen dat ik van slechte zombiefilms hou (met

dank aan de filmcollectie van Robin!). Verder heb ik 4 jaar gitaarles gehad van de zanger van het beroemde 'Busje komt zo' (jeweetwel, die hit uit 1995), omdat hij toevallig in het dorp naast mij woonde. Ik eet graag elke variant van kaas, maar ik hou niet zo van bruine bonen.

Ik lach mezelf af en toe nog wel eens uit dat uitgerend ik penningmeester ben dit jaar. Mensen die mij een beetje kennen weten dat ik een ontzettende alfa ben en de herinneringen aan mijn economielessen op de middelbare school bezorgen me nog steeds koude rillingen. Maar wat is er nou beter dan af en toe eens een uitdaging aangaan. En tot nu toe bevalt het me echt prima! Het is best gaaf om alle geldstromen in de gaten te houden en met stapels geld naar de bank te lopen (doe dit vooral niet 's nachts). Ik heb heel veel zin in dit jaar en we gaan er met z'n allen het beste van maken!"

Peter van der Veeken **Pandcommissaris**

Hoi lieve leden. Peter is de naam! Ik ben alweer tweeënhalf jaar lid van Karpe

Noktem en nu, na vele enthousiaste verhalen van oud-bestuursmensen, ook op een bestuurszetel geklommen. Na een falende beta-studie in Eindhoven, verhuisde ik naar de mooie stad Nijmegen om communicatie te studeren aan de HAN. Een stad waar ik nu alweer 3 jaar woon. Een stad waar ik mezelf wel oud zie worden. Met mijn studie zit ik in het laatste jaar. Wat ik daarna ga doen, werken, meer studeren, een rijke vrouw trouwen, ik heb werkelijk geen idee. Moge dit bestuursjaar en mijn afsluitende stages me interessante inzichten geven. Mijn hobby's zijn eigenlijk altijd aan sterke verandering onderhevig. Zingen, dansen, hardlopen, fietsen, muziek maken, het is allemaal de revue gepasseerd. Snowboarden is wel een blijvertje. Liefst minimaal twee weken per jaar. Als pandcommissaris ben ik de aangewezen persoon om te hulp te schieten wanneer dingen in onze mooie villa misgaan of beter kunnen. Bijvoorbeeld bij onenigheid tussen verenigingen, als er spullen kwijt zijn, als er brand uitbreekt, ik noem maar wat. Tot bij Karpe Noktem, tot op de villa, tot snel!

Akta Nokturna's Karpe Noktem QUIZ

Hoe goed ken jij Karpe Noktem? Test je kennis met de Karpe Noktem Quiz!

1. In welk jaar is Karpe Noktem opgericht?
2. Hoe heet onze pedelstaf?
3. Hoeveel secretarissen heeft Karpe Noktem gehad?
4. Wat is de correcte Latijnse spelling van "Karpe Noktem?"
5. Welk nummer wordt er altijd na DuckTales gedraaid?
6. Sinds welk jaar zit Karpe Noktem in de Villa van Schaeck?
7. Hoeveel leden heeft het ZEUS-verbond?
8. Hoe heet de eerste voorzitter van Karpe Noktem?
9. Hoe heet de tweede koepel waar Karpe Noktem lid van is?
10. Wat is de echte naam van Joene?
11. Hoeveel vrouwelijke voorzitters heeft Karpe Noktem gehad?
12. Wat is een bestuurspipo?
13. Met welke vereniging wordt het Tussen Twee Wereldenfeest georganiseerd?
14. Wanneer is het Beestfeest?
15. Waar staat "ZEUS" voor?
16. Hoe heet het introductieweekend van Karpe Noktem?

Cinematologie I – The Human Centipede

Over de ‘meest smerige film aller tijden’

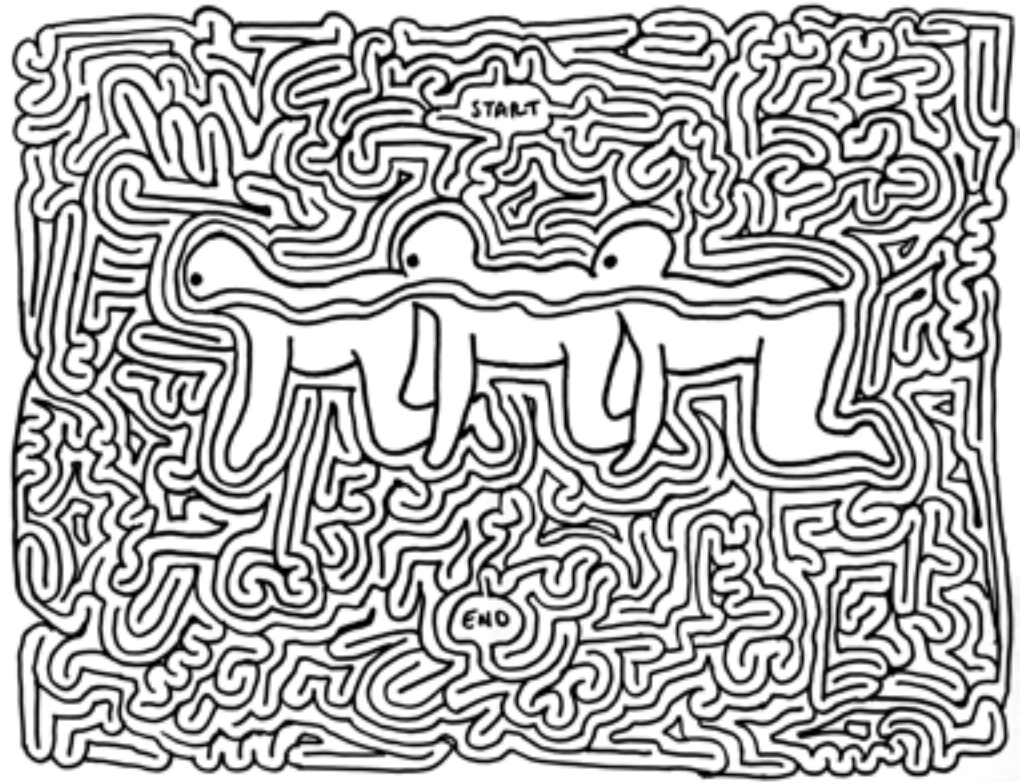
In het kader van ‘hoe Ischokkender, hoe beter’ breidde de Nederlandse (!) filmmaker Tom Six het toch al extreme ‘gorno’-genre, bekend van o.a. Saw en Hostel, in 2010 uit met volgens sommigen de meest smerige film aller tijden. Wat is daarvan waar?

Het verhaal van The Human Centipede is simpel: een gestoorde Duitse chirurg ontvoert drie mensen en naait ze met de lippen en anus aan elkaar, zodat ze ‘een gezamenlijk verteerkanaal hebben’. Natuurlijk is er een scène waarbij de voorste persoon moet poepen. Is The Human Centipede slechts een ranzige fetisjfantasie van een zieke geest met weinig meer diepgang dan de letterlijke fysieke verbinding van de hoofdpersonages, of valt er toch nog iets zinnigs over te zeggen? Een onderliggende filosofie of maatschappijkritiek lijkt er niet te zijn, vooral omdat “Dr. Heiter”, de Goebbels-achtige slechterik in

de film, geen duidelijk motief heeft – hij is gewoon gestoord.

Het vervolg, The Human Centipede II, geeft wat meer achtergrond. De ‘slechterik’ (bewust met aanhalingstekens), Martin, is een zielige, lelijke en psychisch instabiele eenzelganger, getraumatiseerd door misbruik van zijn beide ouders. Hij is geobsedeerd door de originele film en besluit om zijn eigen menselijke duizendpoot te maken. De film lijkt te willen zeggen dat, hoe gruwelijk de daden van sommige individuen ook zijn, er niet zoiets bestaat als puur kwaad – Martin pleegt zijn daden omdat hij psychisch gestoord is, in tegenstelling tot de sadistische Dr. Heiter.

Helaas gaat de tweede film hal te veel op in de ranzige details van hetgeen Martins slachtoffers ondergaan, met als hoogtepunt (of eerder dieptepunt) een scène waarin Martin het voorste slachtoffer laxeermiddel geeft om

vervolgens een ware achtbaan van diarree gade te slaan, waarna hij de achterste persoon ook nog eens verkracht. De film is zo gewelddadig en ronduit vies dat hij, in navolging van Kill Bill, in zwartwit is afgewerkt om een te streng leeftijds-certificaat te voorkomen. Een leuk detail is dat de kleur van de diarree als enige wél intact is gelaten, bij wijze van ironische verwijzing naar

het meisje met de rode jas in Schindler's List. Het groteske geweld staat in scherp contrast tot de eerste film, die de smerigheid van haar premisse veel effectiever wist over te brengen door juist zo min mogelijk te laten zien en de kijker zelf de details in te laten vullen. Hierdoor valt er weinig sympathie voor Martin te voelen.

Zou Tom Six de kijker dan misschien een spiegel willen voorhouden? Het klinkt wat clichématig, maar de Human Centipede-films kun je ook zien als een bewuste uitvergroting van het toch al extravagante geweld in het gorno-genre, met als doel dit te parodiëren. Het punt is dat er om de een of andere reden een publiek is voor dit soort films. Waarom kijken mensen er zo graag naar? Zijn we diep van binnen zo ziek en smerig dat we ervan genieten? Wat zegt dat over ons?

[YW]

De Introductiecommissie verzint ieder jaar weer nieuwe kennismakingsspellen voor op het Weekend

Hoe ik lief wil zijn voor bestuur negen

Elk jaar weer krijgen besturen de volle laag, de kritische vraag, zo niet een zenuwzaag cadeau bij hun functie. Maar is dat echt nodig? Zes tips om lief te zijn voor het bestuur en zo bij te dragen aan hun welzijn. Tevens kunnen we de zeur-over-malle-details-sfeer eens tot een halt roepen.

Vraag eens hoe het gaat

Hoe simpel is het om met onze gewiekste to-the-point-politiek een bestuurslid direct te benaderen over één of meerdere kwesties voordat je de persoon hebt zien staan. De ervaring leert dat bestuursleden naast hun functie een gevoelsleven proberen te onderhouden, welke veelal floreert in ontspannen en sympathische omgevingen.

Wees concreet met je commissies

Zit je in een commissie? Dan kan je het het bestuur makkelijk maken door je plannen zo concreet mogelijk te presenteren en alles zelfstandig te doen wat je kan doen als commissie. Mocht het bestuur in al zijn wijsheid een concrete eis stellen aan je commissie waar je het niet mee eens bent? Je kan het ook gewoon eens accepteren en achteraf evalueren. Harmonie is ook een groot goed.

Geef een eerlijke kans

Woorden als 'falen' of 'faal' zijn zeer gebruikelijk geworden bij KN en het lijkt of we met z'n allen elk jaar opnieuw erachter moeten komen dat een beginnend bestuur mag groeien in zijn functie. Alsof we elk jaar weer verbaasd zijn over het feit dat bomen kaal en rood-bruin beginnen te worden in de herfst. Aanmoedigen en het tonen van waardering blijken in de praktijk vaak beter te werken wanneer men de kwaliteit wil verhogen en mensen wil verheffen.

Oud-bestuursleden

Houd je mond tenzij anders van je wordt verwacht.

Balans

Wees opmerkzaam over de balans tussen 'toegevoegde waarde van nieuwe ideeën/(aangescherpte) concepten' en 'de storende werking van extra lagen van complexiteit die ze met zich mee brengen'. Soms lijkt het wel eens of we met KN een land aan het runnen zijn, zo diep zijn we overtuigd van de zware taak die we dragen. In werkelijkheid leiden we een veredelde soos en hebben we gewoon veel leden die zich willen profileren door bureaucratie te stimuleren en elk reglement zo scherpzinnig te formuleren dat zelfs bij uitzonderlijke uitzonderingen er een protocol is. Dit klinkt logisch, maar het leidt in feite vooral tot blind vertrouwen op die protocollen, ten koste van het vertrouwen dat we in het bestuur en de leden hebben. Laten we zaken eens als mensen onder elkaar oplossen, in plaats van ons in te dekken tegen alles. We

zijn intellectuelen, we floreren in onze als kloppend ervaren concepten – maar uiteindelijk is het de integriteit in de omgang met elkaar die bepaald of onze vereniging lekker loopt of niet. Het afbouwen van de prestige-bureaucratie zou ALV's stukken korter (en daarmee toegankelijker) maken. Deze toegankelijkheid vind ik het hoogste goed van een ALV, want anders functioneert het niet als het democratische orgaan dat het zou moeten zijn. Bij een toegankelijke ALV is nu eenmaal geen ruimte voor egootje botvieren op het bestuur of andere organisatorische aspecten, noch is het de plek om weg te drijven in detailzucht. Nogmaals, KN is een veredelde soos en de hoeveelheid complexiteit die daarbij is komen kijken is voor de meeste buitenstaanders absurd.

Jij maakt het leuk

Niet het bestuur, niet de faciliterende of organisatorische commissies, niet de dranklijst en al helemaal niet tot in detail uitgewerkte protocollen gaan het gezellig maken

bij KN. Sterker nog, we zouden in het in een volledig kale ruimte met enkel en alleen wat water voor de dorstige een topfeest kunnen hebben. Dit besef heb ik de afgelopen vijf jaar enigszins zien afnemen. Ik hoorde laatst iemand zeggen dat het een logisch gevolg is dat bij een grotere vereniging juist de ledenbinding stagneert. Net als dat het verantwoordelijkheidsgevoel van het individuele lid voor de sfeer daalt. Een stukje evolutionaire bagage? Misschien. Maar dat neemt niet weg dat we nog steeds zelf verantwoordelijk zijn voor de sfeer en daarmee misschien wel machtiger en invloedrijker zijn dan we soms denken. Wees vooral lief voor het bestuur door het zelf bij elke activiteit leuk en gezellig te willen maken. Daar heeft iedereen baat bij.

[FW]

Van A naar B - maar dan met de trein

Ah, de trein. We kennen het allemaal. Als student reis je er wat af. Zoals menig student je kan vertellen, is de NS je grootste vriend. Het brengt je uiteindelijk van A naar B en je houdt er nog interessante anekdotes aan over van tijd tot tijd. Daar weet ik als doorgewinterde student natuurlijk alles van.

Het pure plezier dat je haalt uit wachten op een station is niks vergeleken bij het missen van je aansluiting door vertraging. Of, nog leuker, een trein die gewoon helemaal niet komt opdagen waardoor je gestrand staat op een van de saaiste stations in Nederland en daardoor gedwongen bent om je vader te bellen om je op te komen halen, want voor er bussen ingezet zijn...

En dan het zondagavond studentenverkeer. Nog zo'n geweldige tijd om in een trein te stappen. Koud zul je het niet krijgen. Persoonlijke ruimte is ook een ding van het verleden op een zondagavond en een laptop tegen je knie aangemept krijgen is de normale gang van zaken. Want er is niks dat ik liever doe op een zondagavond dan laptops tegen m'n knieën aankrijgen en constant ellebogen in m'n zij voelen terwijl ik probeer een boek te lezen.

Op dat soort momenten vraag ik me altijd af hoe ik het drie jaar lang vol heb gehouden om elke dag heen en weer te reizen van huis naar school. Elke dag anderhalf uur heen, inclusief de pret van het overstappen, soms zelfs van perron een naar perron drie rennen om die trein maar niet te missen, en weer anderhalf uur terug, vaak in de drukte tegen kwart over 6 als elke thuiswonende student weer naar huis gaat. Tegenwoordig word ik al geïrriteerd bij de gedachte dat ik op een rustig tijdstip naar m'n ouders moet en überhaupt die anderhalf uur

in een trein moet zitten. In de laatste weken dat ik een auto bij de deur heb gehad ben ik erachter gekomen dat het toch veel relaxter is. Geen treintijden, geen vertragingen, geen aanrijdingen met personen of wat dan ook, geen overstap, geen geroen voor treinen.

Het treinreizen, of vooral het overstappen, is ook nog lastiger gemaakt sinds de invoering van de OV-chip. Inchecken bij de NS is het probleem nog niet zo, die paaltjes zijn goed te vinden en reageren snel. Maar dan kom je in Zutphen en moet je uitchecken en dan weer inchecken bij de Syntus. Die paaltjes zijn traag, het duurt lang voor ze reageren en ik kwam recentelijk tot de conclusie dat ze ook nog eens heel onlogisch staan. De syntus paal staat aan de kant van de NS trein en andersom. Dus naast het feit dat het omslachtig is sta je elkaar ook nog eens enorm in de weg. Uiteraard bedacht door een briljant persoon.

En toch is de trein nog altijd de makkelijkste manier om van a naar b te komen. De frustraties zullen dus nog wel eventjes blijven. Maar ach,

het levert in ieder geval leuke verhalen op.

[EL]

Antwoorden quiz

1. 2004
2. Eddie
3. 10
4. Carpe noctem
5. All I Want van The Offspring
6. 2008
7. 7
8. Giedo Jansen
9. CHECK
10. Jeroen
11. 3
12. Een bestuurder wat contactpersoon is van een commissie
13. Carolus Magnus
14. De eerste donderdag van iedere even maand (behalve augustus)
15. Zusterlijke Eenheid Uit Saamhorigheid
16. Pluk de Nacht

Junkie of kluizenaar?

Karpe Noktem-leden en hun Facebookgebruik

Sociale media zijn anno 2012 dé manier voor studenten om met elkaar in contact te blijven. Dat heeft natuurlijk ook een keerzijde. Wij vroegen een aantal leden naar het wel en wee van hun Facebookbestaan. Wat zijn de voordelen ervan, en wie zijn er stiekem verslaafd?

Stalkers

Maaike Rijsssemus: "Nu ik internet op mijn mobiel heb, gebruik ik Facebook veel meer dan voorheen. Als ik me verveel of alleen thuis zit, kijk ik heel vaak, maar als ik school, stage of werk heb is dat een stuk minder. Het komt niet vaak voor dat ik één of meerdere dagen offline blijf. Door Facebook heb ik veel meer contact met mijn familie. Dat geldt vooral voor mijn grootouders, want ja, ook die heb-

"Ik heb docenten die gestalkt worden door cliënten, bah!"

ben Facebook! Helaas zeggen mensen wel eens dingen die ik echt niet vind kunnen, maar die mijn familie dan wel kan lezen op mijn prikbord. Dat is wat minder. Toen ik stage liep in de jeugdzorg, moest ik ook goed opletten wat zichtbaar was. Privé en werk gescheiden houden wordt door Facebook een stuk moeilijker. Ik heb docenten die online gestalkt worden door cliënten, bah! Of ik Facebookverslaafd ben? Ach, volgens de officiële definitie wel: ik kijk regelmatig op FB. Maar is dat zo gek? Zolang je ook in de echte wereld leeft en sociaal bent, zie ik het probleem niet."

Kopje thee

Bente Rotberg: "Overdag heb ik mijn computer vrijwel altijd aan staan, en Facebook dan meestal ook. Toch probeer ik steeds vaker om Facebook niet standaard open te hebben als ik aan het studeren ben. Dat geeft meer rust in je hoofd. Maar ik vind het wel lastig om toch niet even op die Facebooksneltoets te klikken als ik eigenlijk literatuur

aan het zoeken ben. Ik denk dat ik dus wel een beetje verslaafd ben, al heeft het woord 'verslaving' wel een negatieve lading, terwijl de positieve effecten van Facebook voor mij sterk opwegen tegen de negatieve. Persoonlijke zaken post ik liever niet online. Ik heb bijna 400 vrienden en die hoeven echt niet alles van mij te weten. Als ik ergens mee zit, praat ik daar liever persoonlijk of via de telefoon over met vrienden. Overigens vind ik het wel tof als mensen wel persoonlijke dingen via Facebook durven te delen. Het lijkt vaak of iedereen een perfect leven heeft, omdat de meeste mensen alleen de allerleukste gebeurtenissen delen. Soms is het goed om te weten dat het ook wel eens niet mee zit. Sommige mensen gaan wel ver in hun activiteit op FB. Drie keer per uur een update over de warmte van je kopje thee past beter op Twitter."

Europese propaganda

Jurrien Riezebos: "Ik besteed rond de één à twee uur per dag op Facebook. Als iemand me aanspreekt via de chatbox kan dat een uurtje langer worden. Hiertoe reken ik alleen de actieve tijd; hoe lang Facebook in een tab open staat terwijl ik aan het werk ben en

"Ik post voornamelijk de grootst mogelijke onzin."

af en toe kijk, weet ik niet precies. Ik post vooral paatjes, video's en grappen die ik leuk vind, interessante nieuwsberichten en pro-Europese propaganda. Mijn frustraties over privétoestanden en ruzies in de privésfeer hoop ik nooit te posten, die probeer ik zoveel mogelijk onder vier ogen op te lossen. Het fijne aan Facebook vind ik dat ik zo contact houd met mensen die ik lang niet meer zal zien. Helaas leidt het ook af van zaken die prioriteit hebben. Tot nu toe ondervind ik geen praktische hinder van

het online zijn... en voor zover ik weet ondervindt de maatschappij ook geen hinder van mijn Facebookgebruik. Echt een probleem is het dus niet."

Maatregelen

Susanne Geuze: "OK, ik geef toe, ik ben best wel Facebookverslaafd. Afgelopen zomer zat ik een paar dagen zonder internet en ik merkte toen dat ik het toch wel miste om digitaal in contact te blijven met m'n vrienden. Om te voorkomen dat het sociale netwerk te veel van mijn dag opslokt, heb ik mijn timeline zo ingesteld dat er alleen updates verschijnen van mensen die ik interessant vind. Ik kan je vertellen, dat bespaart een hoop tijd! Ik gebruik FB vooral om mijn schrijfsels onder de aandacht te brengen, en om relevante nieuwtjes uit mijn leven te delen. Maar als ik iets grappigs tegenkom op internet, post ik dat ook nog wel eens, al probeer ik te voorkomen om van die 'grappige plaatjes' te verspreiden - dat doen mensen al veel te veel, als je het mij vraagt. Wat beschamende foto's betreft: ik heb mijn account zo ingesteld dat ik alles waar ik in getagd word eerst moet goedkeuren voor het op mijn profiel verschijnt. Zo kom ik niet voor onverwachte verrassingen te staan."

Dronken foto's

Tim Janssen: "Ik gebruik Facebook vooral als ik me verveel thuis of op mijn werk. Ik kijk

"Het lijkt vaak of iedereen een perfect leven heeft."

dan al snel elk half uur even of er een update is. Verslaafd zou ik mezelf niet noemen: er zijn genoeg andere dingen die ook leuk zijn, zoals YouTube of De wereld draait door. Zelf post ik voornamelijk de grootst mogelijke onzin, maar ook belangrijke dingen zet ik online, zoals toen ik mijn bachelor had gehaald. Dat vind ik een groot voordeel van Facebook; je kunt een beetje bijhouden waar mensen mee bezig zijn. Als je dan iemand tegenkomt, heb je meteen gespreksstof. Het nadeel is dat mensen alles zonder toestemming op je prikbord kunnen posten, bijvoorbeeld foto's waar ik dronken op sta. Ik heb liever niet dat werkgevers dit zien, want dat kan een negatieve invloed hebben op mijn carrière. Ik vind het trouwens enorm vervelend als mensen hun verjaardag niet op Facebook hebben staan, want verjaardagen vergeet ik altijd!"

[SG]

Een goede band

"Goed, schat, omdat jij het zo graag wilt." Mismoedig sjokte ik het pleintje op.

"Ik snap niet dat je nu opeens bedenkingen hebt. We waren dit al een maand van plan!" Vragend keek ze me aan. Na twintig seconden bedacht ik me dat ze een reactie verwachtte, hoewel ze geen vraag gesteld had. "Ik weet het ook niet, Sabine. Misschien zijn het de zenuwen." Het waren de zenuwen helemaal niet. Ik had er geen zin in en het had me altijd al een idioot idee geleken.

Na de leren pakjes (die vond ik nog wel leuk), de latex bodypaint (dat bleek al behoorlijk wat schilderwerk voor een wipje vóór het slapen) en het 'verrassingspakket ultra gevorderd' van de Pabo (ik zag mij genoodzaakt de meeste onderdelen af te slaan uit pure angst), had ik niet gedacht dat er meer in het verschiet zou liggen. Maar twee weken later twinkelden haar ogen als vanouds. "Dit is misschien wel iets voor jou", zei ze en wees op een advertentiepagina van een mij onbekend tijdschrift. "Je hoeft helemaal niet zoveel te doen. Eigenlijk hoef je alleen maar stil te staan."

Had ik toen de ballen gehad om nee te zeggen, dan stond ik nu niet voor 'Bondagepaleis Ariadne'. 'Wij stoppen het lint in labyrint', stond er in kleine lettertjes onder. "Chique naam, toch?" lachte mijn vriendinnetje. "Ja" bromde ik, "Leuk dat het vernoemd is naar een punnikblad." Ergens op de muur hing een ijzeren plaatje dat een keurmerk zou kunnen zijn, maar waarin je net zo gemakkelijk een waarschuwing kon zien.

Blijkbaar had Sabine al met de receptioniste gebeld, want het was direct *business* bij binnenkomst. Ze kreeg een zwart pakje met redelijk wat ijzerwerk en mij werd een soort lendendoekje in de handen gedrukt. "Wilden jullie nu de spiegelzaal of de *velvet suite*?" kon de dame van de receptie zich blijkbaar niet herinneren. "Het fluweel alstubl-" begon ik te vergeefs. "De spiegels!" riep

Sabine eroverheen. En tegen mij, giebelend: "Dat is leuk! Dan kun je jezelf zien!" "Oh, daar had ik niet aan gedacht".

Een dik gordijn werd weggetrokken. Ik zag in de spiegels, rondom gepositioneerd, ad infinitum herhaald: een man in de dertig, gezond van lijf en leden, niet onknap, wel een buikje, lege blik in de ogen.

Tien minuten later was dit een niet onknappe man met een buikje en een zeemleren doekje voor zijn lid, die langzaam maar zeker vastgebonden werd door eerdergenoemde receptioniste.

Een kordate tante, die strakke knopen niet schuwde. Gelukkig was het zacht touw. Ze legde uit: "Meestal bind ik de vrouw vast. Of de man doet dat." "Oh", antwoordde ik.

Paniek zou ik het niet noemen, maar ik begon me toch knap ongemakkelijk te voelen toen het touw per vier lussen langs mijn dijbeen werd gehaald en ik een stuk omhooggetakeld werd. "Hooft dit erbij?"

De deskdame lachte. "Deze positie wordt gewoonlijk 'De havik' genoemd. Maar in de Japanse bondage heet-ie vreemd genoeg 'De gier'".

"Ik voel me anders geen roofvogel."

"Oh, dat heeft iets met declinaties te maken, heb ik me laten vertellen. Het zou in die taal zoiets zijn dat je 'voor de gier bent, toebehorend aan de gier.' Aldus de alwetende receptioniste.

Half en half verwachtte ik dat Sabine in lachen uit zou barsten om mijn benarde houding, toen ze het kamertje inliep. In tegendeel – ze leek erg sereen in haar lakleren pakje, dat meer épauletten opgestikt had dan het uniform van een generaal in een bananenrepubliek. Ondanks de halve smidse

die ze met zich meedroeg zag het er best aantrekkelijk uit. Ze duwde even tegen mijn schouder, zodat ik wat heen en weer wiegde. Ze voelde aan de touwen, controleerde het één en ander en gaf me een kus. Toen ging ze zitten. En bleef zitten. Tien minuten lang.

"Ehm...", begon ik.

"Ja?"

"Ehm... moet je nu niet iets met me doen? Ik bedoel, ik hang hier maar..."

"Ik zie het" zei ze. "En, hoe voelt dat?"

"Nou, eh... een beetje hulpeloos, denk ik zo. En ik zou bijna willen zeggen: een klein beetje verveeld."

"Aha. Zullen we daar wat aan doen?" Ze kwam dichterbij, aai-de over mijn arm en fluisterde in mijn oor: "Vertel me wat over je jeugd."

"Wat?"

"Iets over je jeugd. Had je veel vriendjes, moest je vaak verhuizen, werd je gepest op school?"

"Wat?"

"Zo'n gekke vraag is dat toch niet?"

"Nee, maar wel in een sm-kelder!"

"Bondage-souterrain!"

"Wat dan ook. Wil je niet met zwepen spelen en zo, daar heb je toch voor betaald?"

"Ik heb de huur van deze ruimte betaald. Wat we erin uitvoeren is aan ons."

"En jij wilt praten?"

"Ja."

"Waarom?"

"Je vertelt nooit iets over jezelf. En ik heb het idee dat wanneer ik iets over mezelf vertel, je niet echt luistert."

"Jawel! Natuurlijk wel."

"Okee, wanneer is mijn moeder jarig?"

"Je moeder?!"

"Ja."

"Hoe weet ik dat nou? Dat heb je me nooit verteld."

"Vorige week nog."

"Wanneer dan?"

"Tijdens het stofzuigen."

"Tijdens het stofzuigen?" Dat heb ik toch niet gehoord?!"

"Wat?"

"Dat zeg ik, ik heb het idee dat je niet naar me luistert!"

"Oh, god... Sabien-"

"- dus vertel me maar iets. Wie ben je? - ik bedoel - als je jezelf zou moeten omschrijven?"

"Ik ben vooral in de war nu. Kunnen we dit niet beter aan de keukentafel bespreken, schat... Ik hang hier aan een touw in een houding die nog het meest doet denken aan een mediteraan hurktoilet. Denk je niet dat het misschien beter is om de conversatie een paar uurtjes uit te stellen?"

"Nee. Als je niet wilt praten ga ik weg."

"Wég?! Liefje... ik zou niet eens weten hoe ik mezelf zou moeten omschrijven. Ik ben gewoon een standaard man. Een aardige, dat wel."

"Je probeert het maar, als je zo aardig bent."

Ik gaf het op. "Okee..."

Maar ook na twintig minuten denken kon ik haar nog steeds niets vertellen over mijzelf. Het werd steeds lastiger om wat te verzinnen - zelfs vragen voor Sabine kwamen niet in me op. Ik had een black-out.

"Nou?"

"Ik weet niets, het spijt me echt..." Wanhopig verzocht ik haar de enige mogelijke uitweg. "Spank me!"

"Wat?"

"Spank me! Daarvoor zijn we hier. Daarom liggen er zwepen, haarborstels, riemen en matenkloppers op dat plankje. Dat is geen decoratie. Ik ben er zelfs niet zeker van of het plankje niet voor iets spanners bedoeld is. Je hebt dit hok gehuurd om me op te hangen

en om me te spanken. Doe dat dus!"

"Ja, maar..."

"Pak de zweep, Sabien!"

"Nee!"

"Pak die zweep! Laat me het maar voelen!"

"Nee!"

"Kom op, vieze slet, ik wil de mattenklopper!"

Net op het moment dat mijn boze vriendin een balvormig object in mijn mond proppte - "Dan ga je maar alleen luisteren!" - piepte het hoofd van de receptioniste langs het gordijntje. "Ik hoor dat jul-lie eerste keer al meteen goed verloopt!" knipoogde ze en gebarde ietwat overbodig naar de mattenklopper die duidelijk zichtbaar op het plankje lag. Ze deed haar sjaal om en lachte nog eens vriendelijk naar mij, hoewel ik desperate keelklanken voortbracht en als een dolle aan het touw stuitte.

"Doe maar rustig aan hoor," zei ze, "spaar je energie! Je hebt nog genoeg tijd in de touwen." Terwijl de vrouw weer achter het gordijn verdween klonk het: "Veel plezier nog voor de resterende week!"

Ik keek Sabine aan.

Ze knikte ja.

In de spiegel zag ik tot in het oneindige een man in de dertig, niet onknop, een bal in zijn mond en hangend in een constructie die taalkundig nog ingewikkelder was dan het touw-werkself.

Sabine stak van wal.

Tranen vielen op het lenden-doekje.

[MB]

Suture

Wanneer een gapend gat je aanstaart
De draad is uitgerafeld, althans zo lijkt het
Als alle wegen zich tot een eindeloos labrynt vormen
En het uitzicht is mistig en troosteloos

Weet dan, besef dan
De hechting is aan het voltooiën
Het geheel is meer dan de som der delen
En de verbinding houdt wel degelijk stand

[NN]

Commissiepraat

Karpe Noktem kent een aantal commissies die allemaal leuke activiteiten en belangrijke zaken voor de vereniging regelen. In deze rubriek komen steeds een paar van hen kort aan het woord over waar zij voor staan én hoe ze ervoor staan. In deze Akta de CHEF, de IntegraCie en de LoCo.

CHEF

Vanaf dit jaar is er elke vrijdag een eetactiviteit bij Karpe Noktem. De CHEF is opgericht om deze activiteiten te organiseren. We maken kookroosters, overleggen met het bestuur, verzinnen samen met andere commissies thema-eetactiviteiten en zorgen dat het menu op tijd in de ledenmail komt. Bovenal zorgen wij ervoor dat de koks alleen maar hoeven te doen waar ze goed in zijn: koken. Wij - Aukje, Chaim, Judith v.d. S., Loesje, Sara en Wiekje - regelen dus eigenlijk de bureaucratie! De CHEF bestaat uit mensen die houden van bezig zijn met voedsel, én van dingen regelen. De CHEF is alleen betreedbaar na jaren dienst als trouwe kok.... nou ja, misschien ook wel iets eerder, hoor. ;-) Nieuwe koks daarentegen zijn altijd welkom! Als kok bepaal je zelf wat de leden op vrijdag gaan eten, en daarbij krijg je zelf €1 korting op je zelfgekookte maaltijd. Lijkt dit jou leuk? Mail dan naar chef@karpenoktem.nl. - *Judith van de Sande, hoofd CHEF.*

IntegraCie

Hoi, IntegraCie hier! Ons momenteel zevenkoppige team vormt een vrolijke commissie, die als hoogste, zuiverste doel heeft de binding tussen KN'ers welig

De nieuwe mascotte van de IntegraCie

te doen tieren. We besteden hierbij vooral aandacht aan de 'integratie' van nieuwe leden in onze vereniging. Met behulp van een omvangrijk arsenaal aan verschillende festijnen proberen wij voor verse KN'ers kansen te creëren om hun medeleden beter te leren kennen, waarin gemoedelijke sferen contact tussen nieuwe (en andere) leden moeten stimuleren. Zo organiseren we jaarlijks een kennismakingsavond, een kroegentocht, een filmavond (met thema) en een familiemiddag, en trachten we ook voor of op andere activiteiten te helpen ijsjes te breken. Dit jaar zal tevens de IntegraCie-kronieken ingaan als het jaar met het eerste Kennismakingsweekfestijn, waar we op dit moment nog druk mee bezig zijn. Om overzicht te houden op de zaken, vergaderen we normaal gesproken tussen de nul en één keer per maand, al prefereren we deze teambesprekingen als eet- en chilldates te beschouwen. Tot slot liggen er in het geheim plannen klaar voor wereldoverheersing. Hoe het ook zij: onthoud goed dat ons logo niet voor

niets een best oude man is met omhooggestoken duimen.... Toedels! - *Liza, Louise, Michiel, Dorine, Imke, Carlien en Dennis*

LoCo

Ben jij gek genoeg voor de LoCo? De LoCo, of "loze activiteitencommissie", is de meest lollige en excentrieke commissie die onze mooie vereniging rijk is. Ieder jaar weer organiseren wij tal van maffe en buitenissige activiteiten, bijvoorbeeld beachborrels in de winter, hangen in het miniparkje middenop het Keizer Kareplein, taartwedstrijden, bodypainten en de roemruchte "sexchangeborrel". Hoe raarder, hoe beter! Ook dit jaar heeft de LoCo weer grootse plannen. Ben jij zo gek als een deur en wil je meehelpen om gave en gekke activiteiten te organiseren? Stuur dan een mailtje naar loco@karpenoktem.nl om je aan te melden! - *Yurre Wieken, hoofd LoCo.*

[SG]

Column

De nasmaak, deel 15: Ontevredenheid of verbondenheid?

Lieve voorzitter,

Een van de belangrijkste dingen binnen een vereniging is het vinden van compromissen waar iedereen tevreden mee kan zijn. Een voorwaarde voor het sluiten van dergelijke compromissen is een wederzijds vertrouwen tussen verschillende partijen en een wederzijdse waardering voor het werk dat verzet wordt. Het ontbreken van een van deze twee zou alarmbellen moeten doen rinkelen.

Luiheid en egoïsme is helaas van alle tijden, dus gelukkig herinneren zich maar weinigen de tijd dat ik zelf bestuur was. Maar ook meer recentelijk vormen ze een domper die de fut en inzet wegzuigt uit leden en commissies.

Om als bestuur genoeg enthousiasme in je vereniging te cultiveren is het soms nodig om de schijn op te houden, en eventuele conflicten onuitgesproken en binnenshuis te houden. Het gaat echter fout wanneer bestuursleden last hebben van zoveel koppigheid en pessimisme, dat ze het niet meer op kunnen brengen vriendelijk te blijven. Het maakt niet uit met hoe veel oprechtheid en liefde je je werk probeert uit te voeren: wanneer het overschaduw wordt door je eigen of andermans luiheid en egoïsme wordt het onuitstaanbaar.

Het is moeilijk om mensen te stimuleren zich ergens voor in te zetten, maar zeker niet onmogelijk. Het begint om elkaar ervan te overtuigen dat het doel - 'aanzien', 'eer' of misschien zelfs wel gewoon 'de ASV Karpe Noktem' - de moeite waard is. Het wordt vervolgens versterkt door een positieve sfeer, waarin het normaal is - misschien zelfs verplicht, al is dat binnen KN een vies woord - om elkaars werk en inzet te waarderen. Let wel: niet met gratis bier, vrijwilligersbijdragen of reiskostenvergoedingen, maar met complimenten, betekenisvolle giften en goede gesprekken. Met oprechtheid dus.

Ik wens het Karpe Noktem van de toekomst veel enthousiasme, overgave en overtuiging toe. En ik hoop dat iedere vrijwilliger die een e-mail ontvangt met de dringende oproep, dat er nog een plaats vrij is in het rooster, niet denkt: "waarom zou ik wat voor jullie doen?" maar juist: "ik wil wat voor ons doen. Want we zijn het waard." [RS]

Leden doorgelicht

Met deze keer... *Thalia Schindler!*

1. Hoeveel uur breng je gemiddeld per dag door op Facebook?

5 uur

2. Wat is je gaafste litteken?

Ik was aan het klimmen en heb niet goed opgelet en toen ik weer op de grond wakker werd had ik een litteken op mijn hand.

3. Liever een broodje poep dan...

Een broodje pindakaas!

4. Deze persoon zou ik graag nog een keer ontmoeten...

Oscar Wilde

5. Mijn grootste geheim?

Ik heb een roze t-shirt ergens in mijn kast.

6. Dat zouden ze eens moeten afschaffen...

De Twilight-saga

7. Wat is je stiekeme fetish?

Bier

8. Wat ligt er onder je bed?

Alles wat ik eronder heb gestopt.

9. Mijn ergste nachtmerrie?

Ik word wakker als Britney Spears.

11. Waar is vraag 10 gebleven?

De vragenlijst is door iemand opgezet die voor wiskunde met een 0 is gezakt?

12. Ik doe een moord voor...

Eigen voordeel.

13. Jacht of privévliegtuig?

Jacht.

14. Teken jezelf.

Herfstcurry

Nu de dagen weer kouder worden, is een warm maaltje in de avond zeer welkom, zeker na een lange dag studeren. Ik haalde daarom mijn recept voor Indiase curry weer eens uit de kast. Alle kruiden die hier worden gebruikt, haal je trouwens véél goedkoper bij de toko - Dunya in Hatert bijvoorbeeld, of Toko Weuro in de stad. Rijst kook je eenvoudig en zonder aanbranden in de magnetron: week de rijst eerst even in een bakje met water, voeg dan meer water toe (de verhouding water/rijst moet ongeveer 2/1 zijn) en zet het afgedekt in de magnetron. 5-7 minuten op de hoogste stand, dan nog 10 minuutjes laten staan en je rijst is klaar.

Je hebt nodig (voor 3-4 personen):

400 gram sperziebonen
250 gram pandan rijst
150 gram cashewnoten
1 ui
1-2 teentjes knoflook
400 ml kokosmelk
100 ml yoghurt
1-2 tl suiker
1 el tomatenpuree
2 tl sambal oelek
olie

2 tl kerriepoeder
1 tl ketoembar (gemalen koriander)

1 tl djinten (gemalen komijn)
1/4 tl nootmuskaat (vers geraspt is het lekkerst)
1/4 tl kaneel

1. Bereid de rijst zoals je dat altijd doet (of gebruik mijn manier zoals hierboven beschreven).

2. Was intussen de sperziebonen, maak ze schoon en snijd ze op hapbare grootte. Kook ze kort (3-4 min). Snipper de ui en snijd de knoflookteentjes fijn. Meng alle kruiden in een bakje door elkaar.

3. Zet een wok op het vuur en verhit de olie. Ik gebruikte deels sesamolie en deels olijfolie, maar elke soort (wok)olie volstaat. Fruit de knoflook en de ui en voeg dan het kruidenmengsel, de tomatenpuree en de sambal toe. Schep een minuutje door en voeg dan ook de yoghurt en de kokosmelk toe.

3. Wacht tot het geheel zachtjes pruttelt, en doe dan de sperziebonen erbij. Laat het geheel nog 5-7 minuutjes doorkoken, zodat de saus ook wat dikker wordt. Haal de rijst uit de magnetron, giet eventueel af en gooi ook dit in de wok. Voeg tot slot de cashewnoten toe.

4. Schep het geheel goed door, zodat de saus, rijst, noten en groenten verdeeld zijn over de pan en het er lekker uit ziet (en ruikt!). Laat je mede-etters de tafel dekken (ghehe) en geniet van dit geurige Aziatisch maaltje.

[SG]

Bestuursballade

Het voelt een beetje als Heen jetlag. Na een bewogen, druk en gezellig jaar is alles opeens voorbij. Je kunt, als je ritme het toelaat, weer op normale tijden naar bed. Je mailbox en bierbuik beginnen eindelijk weer een beetje te krimpen. Na eerst in een reflex te zijn opgesprongen wanneer iemand "bestúúúú" roept kun je weer gerust verder kletsen wanneer je hebt beseft dat er al iemand anders is toegesnel. Je moet gechoqueerd vaststellen dat je niet meer zelf de Villa binnen komt en weer moet aanbellen.

rits grappige en toepasselijke cadeau's – was ook zeer memorabel.

Wat ook leuk is aan een bestuursjaar zijn de vele bijzondere plekken waar je komt en de mensen die je spreekt. Zo was er de ZEUS-besturendag op 20 januari, een reis die ons door Leeuwarden, Groningen, Utrecht, Delft en Leiden bracht, waarbij we de zusjes van KN bezochten in hun doorleefde stadspanden. Of de constitutieborrel van Phocas, een orgie van rondvliegend bier op een boothuis

Een bestuursjaar is druk, een grote verantwoordelijkheid en kan je persoonlijk enorm op de proef stellen. Maar het is ook een fantastische gelegenheid om je voor Karpe Noktem in te zetten en voor een leuk jaar te zorgen. Maandenlang bezig zijn met het voorbereiden van een feest of gala en dan op de dag zelf zien hoe gaaf het is en hoe mensen het naar hun zin hebben is het geweldigste wat er is. Hoogtepunten zijn – uiteraard – het Foute Feest en het Zusjesfeest, twee heerlijke feesten die tegen de 10 uur lang duurden en het zomerweekend waar dankzij onze kortingsactie veel eerstejaars naartoe kwamen. De leuke en dankbare verrassing van de leden op het eindgala – een hele

aan de Waal. Zo bezocht een aantal van ons ook de Stevenskerk voor de uitreiking van de Vrede van Nijmegenpenning aan Umberto Eco, wegens zijn inzet voor de Europese samenwerking. Ook wilde de studentenpastoor van Nijmegen met ons spreken over de rol van studentenverenigingen in het bestrijden van eenzaamheid onder studenten.

Bij deze zou ik dan ook namens het achtste bestuur iedereen willen bedanken het afgelopen jaar. Het was een geweldige ervaring! Never a dull moment.

Yurre Wieken, secretaris van het achtste bestuur

COLUMN|Lichtpuntje

Het jaar is weer begonnen, de eerstejaars stromen toe. Elke beetje ervaren student zal zijn eerste oordeel alweer klaar hebben. De eerstejaars gedragen zich als middelbare scholierjes. Ze zijn onvolwassen, onervaren en vooral dom. Nu kan ik uit ervaring spreken dat het inderdaad soms wel zo lijkt. Als practicumassistent bij de studie Scheikunde, Moleculaire Levenswetenschappen en Science heb ik genoeg ervaring opgedaan met eerstejaars.

In eerste instantie begint het met goede hoop. Deze mensen mogen op een universiteit studeren, die zijn dus vast wel capabel. Al snel zakt de moed in de schoenen, wanneer dezelfde student voor de twaalfde keer naar je toe komt om te vragen in welk afvalvat zijn afval moet. Na leuk te vragen wat er überhaupt in dat mooie bekeerglas zit, wordt er netjes doorgevraagd wat dat allemaal voor chemicaliën zijn. Al snel (lees: tergend langzaam) komen ze er zelf achter welk vat geschikt is. Hier heb ik gemerkt dat het probleem niet het gebrek aan ervaring is of een gebrek aan intelligentie, maar dat deze eerstejaars op de middelbare school nooit hebben leren nadenken.

Op de middelbare werden ze met alle vakken en practica aan het handje meegenomen. Er was een standaard recept dat ze konden volgen, nadenken hoefden ze niet. Ze leerden daar hoe te moeten leren, zonder een keer na te denken over wat ze nou geleerd hadden. Het probleem is niet de student, het probleem is het middelbaar onderwijs.

Ik begon te denken, was ik toentertijd zo anders? Nee, ook ik kon nog niet nadenken. Mijn geest moest ook simpelweg nog geprikkeld worden tot het logisch nadenken van een academicus. De middelbare scholier moest ik nog achter me laten, voordat ik student kon worden.

Ik zie nog een lichtpuntje: wij ervaren studenten zijn ook (meestal) goed terecht gekomen. Dus over een jaar zijn de eerstejaars van 2012 mogelijk net zo cynisch over de volgende generatie. Hopelijk kunnen ze daarna ook nog beseffen dat het ook met die generatie uiteindelijk wel een keer goed komt.

[SB]

Quotes

Bram B.: "Zelfs Hitler was nog een beetje een watje vergeleken met Plato."

Marlies (*bij het zien van cxxxxxxc bij de documentaire over Megadeth*): "Hij ziet eruit alsof hij je gezicht gaat openknagen."

Michiel v. L.: "Ik ben heel haatdragend. Ik ben ook linksdragend."

Bente: "Bij mij ging hij er in één keer in. Bij Colin niet."

Janneke (*krijgt oorbellen in de vorm van ijsjes*): "Maar nu gaat iedereen aan mijn oren likken! Hm, eigenlijk vind ik dat wel leuk..."

Jorg: "Hoe moet ik Richard versieren?"

Gregory: "Zeg gewoon: 'hé, vind je dit ook niet naar chloroform ruiken?'"

Bas: "Couscous is de nieuwe krentenbol."

(*Shane maakt vlak voor het einde van de Akta-vergadering aanstalten om te vertrekken.*)

Koen: "Bart wacht al vijf minuten."

Shane: "Nee, Bart zijn báárd wacht al vijf minuten!"

Friso: "Achter elke intimidatie schuilt intimiteit."

Yurre: "Ik ben verantwoordelijk."

Bart G.: "Je moeder is verantwoordelijk!"

Yurre: "Indirect, ja."

Niek S.: "Ik raak er opgewonden van! Ja, sla Tijn!"

Bente: "Ik heb nog nooit zo veel mensen in mijn bed gehad!"

Michiel v.L. (*doet de hoed van Bas op*): "Jij hebt best een groot hoofd."

Bas: "Je hebt een dikke schedel nodig voor een vacuüm."

Mike K.: "Vrienden zijn geen echte vrienden als ze geen iPhone hebben."

Noktívitéiten

Maandag 8 oktober - Akta-launchborrel

Kom gezellig drinken, dansen en bijpraten in de sfeer van het thema van de nieuwe Akta: 'verbinding'!

Vanaf: 21.00

Locatie: Kelder, Villa van Schaeck

Georganiseerd door: Akta

Vrijdag 12 oktober - Avondeten (budget)

Verdere informatie volgt

Vrijdag 12 oktober - Spelletjesavond

Verdere informatie volgt

Locatie: Borrelruimte, Villa van Schaeck

Georganiseerd door: Spelletjescommissie

Maandag 15 oktober - Commissieborrel

Wil je weten welke commissies Karpe Noktem allemaal heeft en wat voor gave dingen zij allemaal doen? Kom dan vanavond gezellig langs! Natuurlijk is er ook gewoon ruimte voor barhangen, dansen en een biertje, zoals elke maandagavond.

Vanaf: 21.00

Locatie: Kelder, Villa van Schaeck

Vrijdag 19 oktober - Avondeten (deluxe)

Verdere informatie volgt

Vrijdag 19 oktober - Wijnproeverij

Verdere informatie volgt

Maandag 22 oktober - Borrel

De wekelijkse maandagavond met drank, snacks, mensen en muziek!

Donderdag 25 oktober - Karpe Rockt'em

Deze avond zal Deadbeat vanuit Enschede terugkomen naar Karpe Noktem om voor een tweede keer de zaal op zijn kop te zetten met hun metal.

Vanaf: 21.00

Locatie: Grote Zaal, Villa van Schaeck

Kosten: €2,-

Georganiseerd door: FeestCie